

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	3611010262
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3611010262.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 12. februára 2014 v trestnej veci obvineného I. R. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 2T 160/2011, o dovolaní, ktoré podal obvinený, prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Mariána Ševčíka, advokáta v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 28. mája 2013, sp. zn. 2To 92/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo 14. mája 2012, sp. zn. 2T 160/2011, bol obvinený I. R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 15. augusta 2010 v čase okolo 03.30 hod. v obci Hradište pred kultúrnym domom počas tanečnej zábavy fyzicky napadol Bc. U. Y. tak, že ho zhodil na zem do trávy, kde si následne na neho sadol a niekoľkokrát ho udel päšťami ruky do oblasti tváre a rúk, pričom druhou rukou tohto držal za krk, potom následne L. F. I. R. odsotil, načo tento fyzicky napadol L. F. tak, že ho kopol do pravej nohy, následkom čoho L. F. spadol na chodník, kde si I. R. sadol na tohto a udel ho dva-trikrát rukami do oblasti hlavy, kedy následne Bc. U. Y. I. R. chytil za plecia a odtiahol ho od L. F., načo I. R. z miesta činu odišiel preč, pričom svojim konaním spôsobil L. F. zranenia, a to: špirálovitú zlomeninu píšľaly s posunutím a šikmú zlomeninu ihlice pod hlavičkou pravej dolnej končatiny, ktoré zranenie si vyžiadalo liečbu a práceneschopnosť v dobe od 15. augusta 2010 do 14. februára 2011; Bc. U. Y. neboli spôsobené zranenia.

Okresný súd obvinenému I. R. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ a § 38 ods. 2 Tr. zák., uložil úhrnný trest odňatia slobody na 5 mesiacov; podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienčne

odložil a určil skúšobnú dobu na 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný nahradiť poškodeným, a to:

- Všeobecnej zdravotnej poisťovni v Bratislave škodu vo výške 1 212,30 €,
- Sociálnej poisťovni v Bratislave škodu vo výške 3 238,70 €,
- spoločnosti s ručením obmedzeným (s.r.o.) PCA Slovakia v Trnave škodu vo výške 155,67 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného L. F. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trenčíne, na podklade odvolaní podaných prokurátorom a obvineným I. R. rozsudkom zo dňa 28. mája 2013, sp. zn. 2To 92/2012, v bode I. podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ a § 38 ods. 2 Tr. zák., uložil obvinenému úhrnný trest odňatia slobody na 6 mesiacov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil so skúšobnou dobou na 12. mesiacov; v bode II. rozsudku krajský súd zamietol odvolanie obvineného.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie skutku, pretože dokazovanie na oboch súdoch preukázalo, že skutok sa nestal takým spôsobom, ako to uviedla obžaloba. Na miesto tanečnej zábavy sa dostavil na telefonickú výzvu usporiadateľa, že je fyzicky napádaný L. F., ktorý bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Svedecké výpovede podľa tvrdenia dovolateľa preukázali, že L. F. v dôsledku alkoholického opojenia napadol syna obvineného a on išiel svojho syna len brániť. Mal za to, že súdy nevykonali plnohodnotné právne vyhodnotenie výpovedí svedkov; poukazoval na to, že náhrada škody uložená súdom v prospech poisťovni nebola uložená správne, nakoľko poisťovne samotné vôbec neskúmali vznik škody, čím bol podľa jeho názoru naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., lebo obvinený bol nedôvodne zaviazaný na náhradu škody (v písomnom vyhotovení dovolania bolo toto označené za trest náhrady škody).

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby ho najvyšší súd oslobodil spod obžaloby, alternatívne v časti náhrady škody poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, Sociálnu poisťovňu a s.r.o. PCA Slovakia odkázal s nárok na náhradu škody na občianske súdne konanie.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske, ktorý považoval dovolanie obvineného za nedôvodné. Prokurátor vyslovil názor, že obvinený v podanom dovolaní neuviedol, v čom mali súdy pochybiť pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu. Pokiaľ ide o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., prokurátor považoval za potrebné poznamenať, že uloženie povinnosti náhrady škody nie je trestom, ale iba finančným konvalidovaním škodlivého následku, ktorý obvinený spôsobil poškodenému svojim protiprávnym konaním. Prokurátor preto navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené jeho dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por.

Z odôvodnenia dovolania je zrejmé, že obvinený namietal predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako súd tretej inštancie zameraný na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, resp. nemôže ich v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námieta nesprávnosti skutkových zistení, námieta proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný, aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

K námietake obvineného týkajúcej sa výroku rozsudku okresného súdu o náhrade škody dovolací súd uvádza, že uvedené námietky nemožno uplatniť ako dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

Dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je možné podať vtedy, ak obvinenému bol uložený trest mimo trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom pre trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, alebo obvinenému bol uložený taký druh trestu, ktorý Trestný zákon nepripúšťa.

Druhy trestov, ktoré môže súd obvinenému v prípade uznania viny uložiť sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 32 Tr. zák.

Ustanovenia o náhrade škody sú procesného charakteru. K náhrade škody môže obvineného súd zaviazat' v prípade, ak ho odsudzuje za trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1 Tr. por. a nárok na náhradu škody bol riadne a včas uplatnený. Uloženie povinnosti nahradiť poškodenému škodu, ktorú obvinený svojim protiprávnym konaním spôsobil, však nemožno považovať za trest v zmysle § 32 Tr. zák.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejme nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.